

عنوان مقاله:

برنامه ریزی ارتقا کیفیت محیط در بافت مرکزی شهرستان سیرجان باهدف تقویت نقش عناصر تاریخی بافت

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - دبی و مصدر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمد علی حسینی فر - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد همدان

خلاصه مقاله:

این مطالعه با بازشناسی تعریف ارتقاء کیفیت محیط و حالت وجودی برنامه ریزی ارتقاء کیفی طراحی شهری در بافت تاریخی و مرکزی آغاز گردید. برنامه ریزی ارتقای کیفی محیط رویکردی میانی بین برنامه ریزی شهری و طراحی شهری محسوب می رود. این رویکرد به دنبال عدم پاسخگوی مناسب طرح های سنتی توسعه شهری به مسایل کیفی موجود در محیط های شهری مطرح شده است. به دلیل توجه این رویکرد به موضوع کیفیت محیط شهری و هم این طور سنجش اثربخشی آن در نظام مدیریت فضاهای شهری، این پژوهش ضمن بازشناسی مفهوم نظری این رویکرد، کاربرست برنامه های آن در ارتقاء کیفیت محیط شهری در یک محدوده نمونه از میدان مرکزی و محله های اطراف در شهر سیرجان را مدنظر قرار داده است. آنگاه مولفه های چهارگانه دسترسی، مراکز جذاب، مطلوبیت محیطی و مدیریت سازنده و موثر بر برنامه ریزی و ارتقاء کیفی در بافت تاریخی و مرکزی مورد بازشناسی قرار گرفت و نهایتاً از طریق جداول تحلیل سوات، میزان جامعیت نظری آن موردسنجش واقع شد

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی ارتقای کیفی محیط، بافت تاریخی، سوات، طرح های توسعه شهری، سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631908>

